

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izidki nedelje iz praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štirinastne pet-krat po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor gospoda Luke Svetca pri banketu ob njegovi sedemdesetletnici.

Dragi moji rojaki!

Na lepo in preprijazno napitnico, za-me čez moje zasluženje pohvalno, bodi mi dovoljeno odgovoriti nekoliko besed, da tudi jaz Vas srčno pozdravim in za toliko prijaznost, za toliko meni izkazano čast primerno se zahvalim. Sicer taka slavnost ni povse prijetna, ker spominja človeka, da je blizu mejnik, katerega je stvarnik postavil človeškemu življenju; vendar ste mi napravili največje veselje s tem, da se Vas je tem povodom zbralo toliko in dragih prijateljev in znancev, starih in mlajših, ki ste mi zvesti tovariši in sobojevniki v trdem boju za pravice in blaginjo našega slovenskega naroda.

Moje zasluge za skupno reč so le skromne, to dobro vem; ali kar nas je danes zbralo, to je moč ideje, narodnostne ideje, ki je še vedno na dnevnom redu, čeravno bi jo nekateri že radi odstavili. Ali mi je še ne damo odstaviti. (Burno odobravanje.) Boj za narodno ravnopravnost še traja in to tako hudo in brezobzirno, kakor prejšnje čase, le s tem razločkom, da smo se mi že nekoliko ojačili in precej napredovali. (Tako je!) Ali kako daleč smo še od tiste ravnopravnosti, ki nam jo državna ustava slovesno priznava, še celo na Kranjskem! Po drugih slovenskih pokrajinah pa so kovanji še začetki te ravnopravnosti in še ti začetki se hočejo z vso silo zatreti. Mi dobro vemo, da brez narodne ravnopravnosti ne more nobeden narod napredovati ne dušno, ne materijalno, da je ona narodu potrebna, kakor ribi voda!

Zatorej res še nikakor ni bil čas, da so nam na pot narodnega delovanja zavalili „katoliško vprašanje“, kakor pravo zavoro in s tem razdrli pred jedino narodno stranko na dvoje. (Mnogi klici: Žalibog!)

Naša narodna stranka ni bila veri nikdar nasprotna. To pričajo vsi naši programi od prvega do najnovejšega, kjer se povsod poudarja versko stališče.

Nikdar nismo ovirali naše duhovščine v nje službi, pač pa pri vsakem javnem nastopu izkazovali ji čast in dajali veljavo. Da našega ljudstva v verskem oziru tudi nismo pokazili, dokazuje najbolje to, da se ono zdaj z verskimi nagibi daje zlorabiti in hujskati celo proti onim, ki so vedno zagovarjali in branili njegove pravice. (Dobro! Dobro!) Zakaj gola resnica je, da naše kmetско ljudstvo ni imelo boljšega zagovornika in večjega prijatelja, kakor našo narodno stranko, kar jasno pričajo obravnave deželnega zhora in druge obravnave v naših domačih časnih in shodih narodne stranke. Neopravičeni so torej vsi napadi na našo stranko iz verskega ozira.

Ravno tako po krivici se nam očita absolutna narodnost. Komu ni znano, da narodna stranka nikdar ni stavila narodnosti nad pravico? Radovoljno je ona priznavala drugim narodnostim iste pravice, kakor jih je zahtevala za svoj narod; natančno se je držala krščanskega načela: kar želiš sebi, privoči tudi drugim; kar nočeš, da se tebi stori, ti ne delaj drugim.

Če se je naša borba za narodnost razglašala celo za pagansko, moramo temu pač odločno nasprotovati. Naše delovanje za pravice svojega naroda ni pagansko, ampak v pravem pomenu dele krščanske ljubezni. (Odobravanje.) Iz evangelija poznamo dve poveljini: v katerih, kakor je rekel naš Zveličar, je zapopadana vsa postava in preroki. Prva je: „Ljubi svojega Boga“ in druga, kakor naš Zveličar izrečno poudarja, tej jednaki: „Ljubi svojega bližnjega.“ In sv. Pavel piše: „Kdor tiči, da ljubi Boga, svojega bližnjega pa ne ljubi, ta je lažn k. Kako bo ljubil Boga, ki ga ne vidi, če ne ljubi svojega bližnjega, ki ga vidi.“

Naš Zveličar torej sam izrekuje, da je ljubezen do bližnjega tako sveta, kakor ljubezen do Boga in da človek brez te ljubezni tudi Boga ne ljubi. In zdaj pogledajmo, ali rodoljub slovenski ne dela iz prave ljubezni do svojega bližnjega? Če kdo rad moli, rad v cerkev hodi in sv. zakramente prejema, to je gotovo prav in lepo; ali on dela le za se, za

svojo častno in večno srečo; (Tako je!) rodoljub slovenski pa dela in se trudi ne za se, ampak za svojega bližnjega, za svoj narod, ter niti ne ve, bo-li imel za to kdaj kaj zahvale. (Burno odobravanje.) Je li torej njegovo delovanje manj plemenito in pred Bogom manj zaslužno, kakor onega, ki je pobožen le za se? Tako mislim, da naše delo, ni pagansko, ampak v pravem pomenu krščansko in sploševanje onih dveh zapovedij, ki sta poveljavni, namreč ljubezni do bližnjega in ob jednem tudi do Boga.

Po evangeliju poreče Gospod poslednji dan, ko bo ločil pravične od krivičnih, k svojim izvoljenim: „Lacem sem bil, vi ste me nasitili, žejen sem bil, vi ste me napojili, nag sem bil, vi ste me oblekli, tuj sem bil, vi ste me pod streho sprejeli, bolan sem bil, vi ste me obiskali. Kar ste storili najmanjšemu mojih bratov, to ste meni storili. Ali ni naš narod v narodnem, pa tudi v materijalnem oziru lačen, žejen, nag, tuj, ker ga z lastne zemlje bočejo prepati, in bolan, ko slišimo od juga in severa bolestni klic svojih zatiranih bratov „Morturi vos salutant“ — umirajoči vas pozdravljajo.

Torej, dragi rojaki, mi smo na pravi poti, katero hočemo nadaljevati, dokler ne priborimo svojemu narodu pravic, ki mu grejo po božji in državni postavi, t. j. prave narodne ravnopravnosti.

Vzdignem torej čašo, da Vam napijem na Vaše zdravje, kot zvestim tovarišem na tej poti. Prejmite moje srčno zahvalo za izredno čast, ki ste mi jo izkazali, ki bodi ob jednem spodbuda vsem drugim, in dovolite, da Vam iz globine svojega srca zakličem: Bog Vas poživi! (Splošno navdušenje.)

W. Ljubljana, 22. septembra.

Stranka veleposestnikov. Grof Badeni deluje na to, da se osnuje v državnem zboru posebna stranka veleposestnikov. Tako se da posneti iz nekoga dopisa poljskega časopisa „Czas“ z Dunaja. Ta list ima z vlado zveze in zatorej moremo misliti, da je izrazil vladne želje. Poleg tega se pa to ujema s poročili, ki jih dobivajo „Narodni Listi“ z

Listek.

Pred sezono.

I.

Vodstvo slovenskega gledališča je razglasilo svoj program za prihodnjo sezono. Kdor presodi ta program nepristransko, mora priznati, da ima vodstvo najboljši namen in da se je resno trudilo, storiti kar mogoče, da se povzdigne naše gledališče, da stori zopet korak naprej.

Uverjeni smo, da se bode vodstvo trudilo, izvršiti ta program, in posreči se mu, ako bode občinstvo ta naš prevažni kulturni zavod podpiralo in mu posvečevalo tisto ljubezen in dobrohotnost, katero posvečujejo drugi narodi svojim gledališčem, posreči se mu vzlic silnim težavam, s katerimi se mora boriti.

Kdor ni imel prilike, spoznati naše gledališke razmere, ta nima pojma o težavah, s katerimi se je vodstvu boriti. Glavna težkota je seveda pomanjkanje denarnih sredstev. Brez denarja se gledališče ne more vzdrževati, kajti troški so veliki in vzlic razmeroma znatnim subvencijam, katere dobiva naše gledališče od občine ljubljanske in od dežele kranjske, je vendar treba trajne in izdatne podpore iz občinstva, sicer je kraj največje štedljivosti deficit neizogiben, a deficit pomeni smrt slovenskega gledališča, prvi večji primanjkljaj pahne

naše gledališče zopet tja, koder je bilo pred desetimi leti.

Skrb za pridobitev neobhodno potrebnih sredstev in pomankanje stalnega občinstva upliva torej znatno na vse delovanje gledališkega vodstva.

Ta skrb upliva največ na repertoar. Vodstvo se mora ozirati na želje in zahteve občinstva. Rci kdo, kar koli, istina je, da išče ogromna večina občinstva v gledališču le zabave in razvedrila, in ko bi se v našem gledališču gojila samo umetnost, ko bi naše gledališče hotelo biti samo to za nas, kar je dunajsko dvorno gledališče za Dunaj, bi še jedne sezone ne preživelo. Dokler gledališče ne bode imelo toliko subvencije, da bode moglo reči občinstvu: „evo, tu imaš, kar je naloga gledališča, da ti podaja“, dotlej se bode moralo vedno ravnati po željah občinstva in se bode moral določati repertoar, kakor ugaja občinstvu.

Repertoar je drag. Vsaka igra velja precej denarja, še predno se spravi na oder. Kupiti treba pravico, da se predstavlja, igra je treba preložiti, uloge izpisati, nabaviti kostume itd. In ker dela nemško gledališče slovenskemu konkurenco, se mora vodstvo truditi, da spravi kolikor več mogoče novitet na oder, kajti več kot dvakrat ali trikrat se v nas ne more nobena igra predstavljati.

Velika stiska za naše gledališče je tudi to, da ni domačega naraščaja. „Dramatično društvo“ nima sredstev, da bi moglo vsakega začetnika, ki

še nič ne zna, koj angaževati, kaj še da bi ga moglo poslati na konservatorij, in to je uzrok, da se dramatični karijeri le redkokoli posveti. Daljši uzrok je tudi to, da imamo Slovenci le jedno samo gledališče in da res dobri in talentirani igralci, čim kaj znajo, pokažejo ljubljani hrbet, ker dobe drugod boljše plačo in jim je zagotovljeno, da lahko skrbje za svojo starost.

Društvo je vsled tega primorano, dobiti od drugod potrebnih močij, tem pa dela studiranje v tojem jim jeziku mnogo težav. Kar je domačih sil, niso vsi igralci po poklicu, ampak le mimogrede. Čez dan navadno ne morejo k skušnjam, a vzdrževanje discipline je absolutno nemogoče, ker dotičniki ne živé samo ob svoji gaži in ker so neobhodno potrebni, kajti naše gledališče še ni tako daleč, da bi za vsako stroko mogli imeti po več sil. Kake posledice pa ima to, da ni discipline, o tem niti govoriti nečemo.

Zelo sitno je tudi to, da je za skušnje oder le tisti dan na razpolaganje, kadar je slovenska predstava, da je torej pravih skušenj za vsako igro le malo, za opero navadno le jedna orkestralna skušnja, dočim je pri vseh drugih gledališčih za vsako igro in za vsako opero vsaj pet ali šest skušenj na cdu.

Največja težava pri operi je to, da se menjavajo moči. Pavcev in pavk, kateri bi se hoteli učiti našega jezika, je težko dobiti, a navadno se

Dunaja, ki so običajno jako dobro poučeni. Poljski list pa naglašja, da novi stranki bodo pristopili tudi lahko neveloposredniški poslanci, kateri priznavajo, da je treba varovati koristi veleposestva. Grofu Badeniju je torej na tem, da se osnuje v novem državnem zboru podoben klub, kot je sedaj Hohenwartov, ki bi bil konservativen, a bi vendar klerikalizma ne tiralo do skrajnosti. Ta klub bi prevzel nekako vodilno ulogo v novi večini. Dipaulijev klerikalni klub bi potem ne imel večjega upliva, kot ga je imel nekdanji Liechtensteinov klub.

Od plemstva proč Nemški liberalni listi so silno jezni, da so gorenjeavstrijski liberalni veleposredniki sklenili poniževalen kompromis s konservativci. Liberalni listi sedaj zahtevajo, naj se liberalna stranka odloči od veleposestva. Plemstvo je tako oviralo nemški narod v njegovih svobodnostnih in narodnih težnjah. Plemstvo je vedno le oviralo moč zjedinjene levice. Čulmečkega znana politika je kriva, da sedaj levica razpada. Kompromis v gorenjeavstrijskem veleposestvu je liberalni stranki odprl oči, da se da prava narodna in liberalna politika tirati le brez plemstva. Kar Nemci niso s plemstvom dosegli, bodo poskusili brez plemstva. Nemški listi pač delajo plemstvu krivico. Liberalci so se za svojo nadvlado imeli le plemstvu zahvaliti. Če bi plemstvo se postavilo na Slovanom prijazno stališče, pa je konec nemškemu gospodstvu v Avstriji. Nemci se motijo, če mislijo, da bodo brez plemstva več opravili, kakor so s plemstvom.

Kulturni boj v Bosni in Hercegovini. Minister Kaliay je hotel popolnoma pravoslavno cerkev v Bosni podvreči državi. Izdelal je že bil zanjo nov pravilnik in celo zanj dobil odobrenje carigradskega patrijarha. Poslednji si je mislil, bosenski pravoslavni so tako zame zgubljeni, naj ž njimi potem ravnajo, kakor hočejo in je v vse privolil. Metropolit v Mostaru in Dolenji Tuzli sta se pa uprla. Razložila sta vladi, da se po naukih pravoslavne cerkve te stvari kar tako ne preminjajo. Škofje sami nimajo pravice v kaj takega privoliti, ko bi tudi želeli. Vprašati se morajo poprej tudi škofljani. Prebivalstvo pa menda ni nič kaj voljno odstopiti v cerkvenem oziru kaj od svojih pravic. Če bode hotel Kaliay uvesti novi pravilnik, bode zadel na hud upor pravoslavnega prebivalstva in duhovščine. Mi mislimo, da bode vlada raje odjezajala.

Avstrija in Rusija sta se za bivanja ruskega carja na Dunaju popolnoma sporazumeli glede balkanskih zadev. Obe sta za to, naj na Balkanu ostane vse pri starem. Le v sedanjih mejah naj se omogoči posamičnim balkanskim državicam razvijati se. Tako je stvar pojasnil ogerski ministerski predsednik Banffy odgovarjajoč na Ugrosov interpellacijo. Sedaj je tudi jasno, zakaj da Bolgarija in Srbija ne pospešujeta vstaje v Makedoniji. To jej odsvetujeta Avstrija in Rusija. Makedonsko vprašanje je namreč jako kočljivo in zatorej Avstrija in Rusija ne želita, da se sproži. Grška bi pač rada v Makedoniji napravila vatajo, a nima sreče, ker od nobene strani nima nobene pomoči.

zgoditi, da po prvi ali drugi sezoni stavijo tako pretirane zahteve, da jim ni ugoditi moči, in da potem odidejo drugam, časih na svojo lastno škodo. Nove moči morajo navedno vse partije na novo studirati in je treba z vsako posamezno novo silo dolgih vaj, predno se more opera na oder spraviti.

Mimo teh je še mnogo drugih težav, katere ovirajo uspevanje gledališča, o katerih pa sodimo, da ne spadajo v javnost. Če je vzlic temu naša opera bila v minulih sezonah taka, da si je pridobila ugled in dober glas tudi zunaj slovenske domovine, tako da so jeli tuji komponisti jej ponujati tista svoja dela, katerih drugim gledališčem se v večjih mestih nego je Ljubljana nečejo prepustiti, in če so bile predstave naše drame povprek tako dobre, da smemo ž njimi biti zadovoljni, je to zasluga kapelnika in režiserjev ter posledica požrtvovalnosti pevcev in pevk, igralcev in igralk.

Vzdržati gledališče vsaj na dosedanjem umetniškem nivoju in če mogoče storiti še kak korak naprej, to je naloga vodstva našega gledališča. Da ima dobro voljo in trdni namen, to pričajo priprave, katere je storilo za prihajajočo sezono, to izkazuje njega program. Bodeli moglo izpolniti svoje namene, to je odvisno od tega, če bode zmagovalo vse velike težkote in če bode občinstvo podpiralo gledališče, podpiralo tako, kakor naše gledališče za-

V Makedoniji Grki ne bodo tako lahko kaj dosegli kot so na Kreti. V Makedoniji ni prebivalstvo zanje.

Razpor v srbski radikalni stranki. Srbska radikalna stranka se je razcepila. Sedanji vodje radikalne stranke so se velikemu delu stranke zdeli prezmerni in preveč vladni. Odcepil se je torej od radikalne stranke in osnoval novo čisto radikalno stranko, kateri bode vodja bivši finančni minister Taušanović. Nova stranka je začela izdajati tudi svoj list „Narod“. Ta razkol radikalne stranke je pač vladi najpovoljnejši. Velik del radikalcev se jej bode sedaj nehote približal. Ker se sedaj sklepa baš prememba ustave, bodo že ustavo tako priključili, da v novo zbornico ne pride dosti skrajnih radikalcev. Hkrati tedaj upa, da se bode dalo osnovati precej močno vladno stranko, s katero bode mogoče redno vladati in se potem uredi sedanje precej zamotane razmere v Srbiji.

Dopisi.

Iz Pazina, 16. septembra. Grof Bideci je imel dovolj priložnosti prepričati se sam o odnošajih v Istri. V Poreču so napadali v njegovi navzočnosti naše ljudi z bodali, v Višnjaju so nanje streljali, v Pulju so jih napadali z gnilimi limonami in z raznimi nečistimi rečmi, in Lahi svojih napadov niti prikrivali niso, najmanj namestniku Rinaldinju, marveč so besneli, kakor bi to šlo za stavo, kakor bi hoteli napraviti v tej spretnosti javno skušnjo. Tudi v Pazinu so hoteli v senci bajonetov poskusiti svojo srečo, ali zbal so se ogromnega broja domačega ljudstva, katerega bi znala vendar enkrat zapustiti globlja narav, in katero bi znalo dati na strahovit način duša svojemu gnjevu. Mi kar ne moremo razumeti postopanja istrske žandarmerije nasproti našemu ljudstvu. Naj bode še toliko izzivov, naj bode še tako surovo napadeno, tukajšnja žandarmerija nikdar ne poseže po izzivajočih, pač pa koj — po našem ljudstvu, če ga kdaj v skrajnosti neha potrpežljivost in se stavi izzivačem v bran. Naj se čuva človek še toliko jednostranskih predsodkov, vendar mora misliti, da zmatrajo nekateri krogi naše ljudstvo ne le samo za „misera contribuels plebs“, nego celo za neko vrsto stvorenja, s katerim sme vsakdo uganjati svoje burke, naj ga je došla grmska mati ali naj ga je zacesla mej nas nam nesrečna usoda Bog ve iz kakega italijanskega kota. Prepričani smo, da ne ravna žandarmerija po lastni volji, nego da mora postopati tako, kakor postopa, da dobiva take instrukcije. Ob prihodu grofa Bidecija v Pazin se je primeril slučaj, ki nas je tako neprijetno zadel, da si štejemo v dolžnost, opozoriti nanj naše zastopnike in jih sploh opozoriti na postopanje žandarmerije nasproti našemu ljudstvu v Istri in jih prositi naj si naberejo konkretnih slučajev, katerih mej nami najdejo lahko polne vrče, pa da ž njimi na pristojnem mestu javno na dan stopijo. Ko se je namreč peljal grof Bideci s pazinskega kolodvora v mesto, šel je za njim tudi neki naš kmet iz Berma, posestnik in oče družine ter mej potom zavpil večkrat „živio“. Neke znane razgrajče italijanske, ki so bili že večkrat zaradi izgredev kaznovani, je to svedeča jezilo, nagajali so kmetu na vse mogoče načine in ko so ugledali orožnike, začeli so vpiti, naj kmetu aretujejo, ker je metal kamne nanje. Žandarji so kmetu koj ustavili. Kmet se začne rotiti, da ni nikomur storil nič žalega, da je gola laž, da bi on kamna pobiral ali pa je celo metal

služi po tem, kar podaje obiskovalcem, in podpiralo tako, kakor je dolžnost vsakega zavednega Slovenca.

Ljubljanskemu prebivalstvu se mora priznati, da razmeroma jako marljivo obiskuje gledališke predstave sploh, sosebno pa operne predstave, a priznati se mora tudi, da je mnogo takih, ki sicer veliko zabavljajo in ljudi iz gledališča gonijo, sami pa za gledališče nič ne store.

Tudi prebivalstvo iz Ljubljani bližje ležečih mest obiskuje prav pogostoma slovenske gledališke predstave, vendar ne več tako marljivo, kakor v prvih letih. To je umevno. Izlet v Ljubljano k gledališki predstavi je precej draga zabava. Na deželi je pa jako mnogo tacihi, kateri sploh še nikdar niso bili pri nobeni slovenski predstavi, še več tacihi je seveda na Štajerskem, na Koroškem in na Goriškem. Za te bi morda kazalo prirediti tekom sezone posebne gledališke vlake.

Tekom sezone bi se lahko napravil po jeden gledališki vlak iz Celja, jeden z Gorice in jeden s Koroškega, pa tudi iz Novega mesta, iz Ribnice, z Notranjskega in z Gorenjskega bi jih bilo brez posebnih težav prirediti. Le dobre volje je treba in nekoliko agitacije. Slovenski rodoljubi zunaj Ljubljane morali bi si šteti v dolžnost, da prirede tekom sezone po jeden izlet v Ljubljano, toliko bolj, ker bi bili taki izleti splošno narodnega pomena. Torej — na delo!

ter pozval žandarmerijo, naj se prepriča sama, da li ima kak kamen pri sebi. Ali orožniki niso verjeli poštenemu kmetu, nego znanim razgrajalcem, zvezali so poštenega očeta družine ter ga gnali v zapor. Niti z zatrdilom povsem obve sploštevanih mož, ki so hodili vedno zraven kmeta in so videli, da je bil kmet v vsakem oziru nedolžen, ni žandarmerija nič verovala, pač pa lažnjivim izjavam — javno znanih razgrajalcev. Kdor je to videl, vprašal se je vsakdo: kje pa smo?! Na drugem mestu so napadle pazneke „dame“ čez sedemdeset let starega moža, katerega je pri tej priliki neki italijanski surovež podrl na tla. Žandarji so bili navzočni, a mislite, da so se kaj pobrigali za storilca? Kaj še! Bilo je tam vse polno prič, da so to videli in je celo sam storilec po takem na tleh ležečem kamnu posegel ter ga po „poštenjaški italijanski“ navadi žandarjem kazal, češ, da je stari mož njega s kamnom napadel! Ko je vsprejemal grof Bideci v poslopiju okrajnega glavarstva deputacije, želel je, da bode pred poslopjem mir, da bode mogel z deputacijami govoriti in se ž njimi razumeti. Žandarmerija je ukazala občinstvu, naj bode tiho. Ker se niso pri splošnem vpitju preji čuli italijanski „Eviva“, hoteli so nekateri Lahi porabiti to priliko in „zagrmeti svoj „Eviva“ ministru na ušesa. Seve, da niso pri tem poskusu naši molčali, ali izzivajočim Lahom se ni nič zgodilo, dočim so bili trije ali štirje naši aretovani, samo zato ker so na izzivajoči „Evviva“ odgovorili z „Živio“. Pri tej priliki moram konstatovati, da je okrajni glavar nekatera aretovane koj po odhodu grofa Bidecija iz Pazina izpustil iz zapore ter da je isto tako storilo sodišče po prvem zaslišanju z onim Bramecem, katerega so žandarji, kakor poprej opisano vklepili in odgnali v zapor. V Poreču so Italijani celo z bodali napadali naše. Ko je župe opravilitelj Prašinski, kateri je bil isto tako napaden, pozval zraven njega stoječega žandarja na pomoč ter je napadalca s prstom pokazal, je orožnik odgovoril, da to ni njegov posel. Vprašamo samo: ali ne napravlja tako postopanje žandarmerije na vsakega vtis, kakor da bi bila žandarmerija le za to, da brani Italijane, da smejo brez strahu, da se jim od strani napadencev kaj žalega zgodi, kolikor jim je drago izzivati in napadati naše hrvatsko ljudstvo? To stvar je treba enkrat v Istri na čisto spraviti, dokler ne zamre pri našem ljudstvu popolnoma vera, v pravico in v zakone.

Slovansko Sokolstvo.

Emil Zola o telovadbi. Evgen Paz-ova kujiga „Zdravje duha in telesa po telovadbi“ je napolnila Zola, da je spisal razpravo „O literaturi in telovadbi“. Zdravo delovanje duha visi — po Zoli — ob ravnotežju mej krvi in živci. Klasiške periode nastajajo, kadar so živci in kri jednake moči; narobe, kadar nadvladujejo živci ali kri, rode se prizvodi „bujno cvetoča poživljenosti ali blazne genijalnosti“. Ako proučujemo današnje slovstvo, vidimo v njem vse učinke nervoznosti, ki je zavladala v našem stoletju. Telo se zamašarja, zgubilo se je v prospeh živcev. Jedno zategadelj se eksaltirane naš duh, ker puščamo, da nam mislice čim dalje bolj slabe. Vadimo torej telo, in počasi se obnovi ravnotežje. Telovadba je največjega pomena za našo npravstvenost, naše slovstvo, za celo našo dobo. Zola želi, da bi cel Pariz, kakor stara Sparta, hodila na Mirsovo polje in se tam vadil v teku, v metanju kopja in diska. Toda nam žalibog telovadb ne more biti to, kar je bila Grkom. Njim je bila lepa grška dežela „velikanska telovadnica, v kateri so dečki in deklice, možje in žene gladale krasoto in moč“. Krasni drevi grški se nikdar več ne povračejo. Dandanes so drugi časi, druge razmere; telovadba ima drugačen pomen in namen. „Poglejmo sebe s svojo moderno obleko. Vprašamo, kako potrebo imamo, biti močni, imeti mišičje dovršene oblike in skrajne mogočnosti. Naša obleka nas krije tako dobro, da je čisto najbolj suh in grdo rasen človek na glasu elegantnosti in distinkcije, katerega bi ne zamenjal za glas meči in solidne krasote. Na drugi strani je tu policijska straža, in ljudje se ne bijejo več s pestmi, k večjemu v predmestnih krčmah; gospodje potegujejo meč, se streljajo s pištolami; konečno v bitkah so naši vojaki samo stroji za nošitev pušek in palcev patron. V resnici, nič nam ni na telovadnicah. Živimo v laboratorijih in delavnicah; naša zabava, naša čisto duševna vaja je branje novin in novih spisov. Potem, vsi to čutimo, da ne bomo dolgo več delali. Ta je veda, ki oskrbuje stroje, človeški napori se polagoma poizgube, človek bo kmalu počival samo in se veselil nad tem, kar je storjenega. O! tod ta velika malomarnost; nič nas ne goni k telovadbi, ne podnebje, ne nrav. Popolnoma moremo izhajati brez osebne meči in lepote. Tako puščamo, da nam slabi telo, ker je postalo nepotrebno, in pestujemo svoj duh, ker nam je neizogibno potreben za probleme, katere nam je rešiti. S podobnim življenjskim redom spemo naravnost v smrt. Telo gine, duh je zamaknjen: nastaja razrušitev celega stroja. Izgotovljena dela so dela blaznosti. Zategadelj bo telovadba čisto lečilna. Tako se mora to reči. Lečilna bo, ker nam jo nalaga jedino vprašanje zdravja, ker se je ne poprimemo iz veselja. Bila je družabna potrebnost, skoro nabožnost v grški dobi in v srednjem veku; bila

je zabava, mrzla strast za rimskega cesarstva; v nas ima biti na vaden lek, preservativ proti blaznosti. Tako je poslanstvo, telovadba v naši dobi... Danes, ko sem bral spis Eugena Paza, rad bi imel trapez, da si okrepim roke in oprostim možgane. Tu na zidu pred menoj žari gaslo: „Mens sana in corpore sano“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. septembra.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo na nocojšnji shod ločnih posestnikov in prijateljev slovenskega gledališča, kateri je sklicalo „Dramatično društvo“. Shod se bo vršil v čitalniških prostorih v „Narodnem domu“. Začetek ob 8. uri.

— (Otvoritev „Narodnega doma“.) Glede programa za otvoritveno slavnost je odbor društva „Narodni dom“ z ozirom na razne želje, katere so se mu izrekle tako iz Ljubljane kakor iz drugih krajev, sklenil neke premembe. Premenjeni program priobčimo tekoma teh dni, za danes javljamo samo, da odpade napovedana beseda s plesom in da priredi „Narodna čitalnica“ na dan otvoritve sijajni ples. Vstop bode dovoljen le čitalničnim članom in povabljenim gostom. Vstopnina 2 gld. za osebo, za rodbine 4 gld.

— (Potrjena pravila.) Na zadnjem občnem zboru društva „Narodni dom“ sklenjeno premembo §§ 2. in 4. društvenih pravil je deželna vlada potrdila.

— (Za učitelje.) Naučno ministerstvo je v nekem konkretnem slučaju razsodilo, da ima vsled disciplinarne preiskave iz službe odpuščen učitelj tako dolgo pravico do alimentacije, dokler odpustni odlok ne postane pravomočen.

— (V ljubljansko višjo gimnazijo) se je vpisalo letos 721 učencev. V prvem razredu jih je v slovenskem oddelku 79, v nemškem pa 44. Tudi peti razred je letos razdeljen in je v obeh oddelkih 129 učencev. V osmem razredu je 79 dijakov. Na slovenski mali gimnaziji se je letos odpravila vzporednica četrtega razreda, ker se ni oglasilo dovolj dijakov.

— (Dijaški zbor „Glasbene Matice“.) Tisti dijaki, ki žele pristopiti dnaškemu zboru, naj se oglase pri pevovodji gosp. Čerinu v četrtek dne 24. t. m. ob 7. uri zvečer v šolskih prostorih „Glasbene Matice“.

— (Napad.) Agent Fran Seničar ovadil je mestni polici, da sta ga danes zjutraj okoli 1. ure pred Lekarovo kavarno na sv. Jakoba trgu napala dva neznanca moža ter ga baje pretepla. Storišca se zasledujeta.

— (Cirkus Corradini.) Uradni list javlja, da dež. vlada cirkusu Corradini ni dovolila, prirediti v Ljubljani predstav, in sicer iz ozirov na gledališče.

— (Imenovanje.) Poštarijem v Komendi pri Kamniku je imenovan trgovec in posestnik gosp. Andrej Mejač v Kapli vasi.

— (Požar.) Dne 18. t. m. igral se je štiriletni otrok posestnika Kavčiča v Kosezah z žvepljenkami in ugal očetov skedenj. Požar je upepelil skedenj, vse pridelke in mnogo kmetijskega orodja. Škoda znaša 1500.

— (Iz Borovnice) se nam poroča: Dne 27. septembra, to je prihodajo nedeljo blagoslovila se bode slovesno po domačem gospodu župniku novo zgrajena shramba gasilnega orodja. Po tem opravilu bo v prostorih gosp. Fortune veselica, katera obeta biti sijajna in h kateri se uljudno vabijo vsi prijatelji gasilstva.

— (Rimske izopine.) Neutrudljivi raziskovalec prastarin g. Jernej Pečnik je zadnji čas preiskoval grobišča v žužemberški okolici in posrečilo se mu je, najti mnogo jako zanimivih rimskih reči. Posebeo znamenit je velik jako dobro ohranjen vrč od brona, kateri je okrašen s pikantnimi okraski, kateri so bili pri Rimljanih v navadi. Našel je tudi raznih prazgodovinskih rečij. Gospod Pečnik bode nadaljeval svoje preiskave v rečenem okraju.

— (Nezgoda.) Desetletni sin kajzarja Jerneja Ambrožiča iz Vel. Brusnice pri Novem mestu je te dni peljal kravo na napajališče. Vrv, na katero je bila krava privezana, si je ovil okrog roke. Krava se je splašila in vlekla dečka precej daleč za seboj. Dečko se je tako pobil, da je še tisti dan umrl.

— (Deželnozborske volitve na Štajerskem.) Včerajšnje volitve v kmetijskih občinah so v slovenskem delu dežele iztekle tako, kakor se je pričakovalo. Slovenski kandidati so bili voljeni skoro soglasno, le v nekaterih krajih so dobili nasprotniki nekaj malo glasov. Sijajni izid teh volitev je toli pomembnejši, ker so se vršile v znamenji abstinence. Nemškimi konservativcem se pri volitvah ni tako dobro godilo. Izgubili so dva mandata in s tema

mandatoma tudi večino v kuriji poslancev kmetijskih občin. Štajerske kmetijske občine volijo 23 poslancev, V prihodnjem dež. zboru bode kmetijske občine zastopalo: osem slovenskih in deset konservativnih poslancev, poleg katerih bodo sedeli še štirje poslanci neodvisne kmetijske stranke in jeden nemški nacijonalec. Konservativci torej ne bodo več imeli prilike, sesti na svojo, Slovincem dano besedo, kakor so to storili pri zadnji volitvi v dež. odbor.

— (Utrakvistična mala gimnazija v Celju.) Lani je v prvi razred utrakvistične gimnazije v Celji ustopilo 90 učencev, dočim jih je letos ustopilo le 45. Na veliko gimnazijo je v prvi razred ustopilo 65 učencev. V drugi razred male gimnazije je ustopilo 55 učencev.

— (Deželnozborske volitve na Koroškem.) Včerajšnji dan je bil za koroške Slovence dan veselja. Pri volitvi v kmetijskih občinah priporili so si jeden mandat in podrli dosedanjega posl. dr. Abujo, kateri je v deželnem zboru nastopal kot Slovenec in zastopnik slovenskih volilcev ter kot tak najljubejšje pobijal slovenske zahteve. V velikovškem okraju sta slovenska kandidata E. in spieler in Muri zmagala s toliko večino glasov, kakor še nikdar prej; dobila sta po 100 glasov, nasprotnika le po 5 in po 7 glasov. V Ziljski dolini sta zmagala slovenski kandidata Grafenauer in nemški konservativec Huber s 60 glasovi proti 28, katera sta dobila nasprotniška kandidata. V celovškem okraju je slovenski kandidat dobil 36 glasov, nemški 108, v beljaškem okraju sta dobila slovenska kandidata po 27, nemška po 60 glasov. Nemški konservativci niso nič storili za volitve, kajti razen Huberja nimajo v dež. zboru nobenega zastopnika; nemški kmetijski volilci so volili nemškonacijonalne kandidate. Kolosalnemu porazu nemških konservativcev se ni čuditi. Dubovščina je povsem nemškonacijonalna, ponekod ni nalašč nič storila za škofove kandidate. Slovenski poslanci so bili voljeni ne vsled škofovskega pastirskega lista, ne kot konservativci, nego kot Slovenci in zato je smeti od njih pričakovati, da bodo tudi v dež. zboru najprej in pred vsem narodni in šele potem konservativni.

— (Mati umorjenega Ostromana) je predložila, kakor poroča zagrebška „Hrvatska domovina“, ministerskemu predsedniku grofu Badenju prošnjo, da ubijalca njenega sina ne prideta pred poroto v Istri.

— (Siromnost.) Nekemu trgovcu z živino je pisal njega kupčijski prijatelj to le dopisnico: Javljam vam, da bodo jutri vsi prasci na postaji v Trstu, jaz tudi. Povem vam pa, da se zatorej ne motera pripeljati z osebnim vlakom, kateri sploh ne vozi živine. Pridite ob 5½ uri na kolodvor.

* (Boj mej hrvatskimi in madjarskimi vojaki.) „Magyar Hirlap“ in po njem razni drugi listi javljajo, da se je pred nekaj dnevi v Nevesinju v Hercegovini unel ljut boj mej jednim bataljonom pešpolka št. 38 baron Molinary, pri katerem služijo sami Madjari in mej jednim bataljonom pešpolka št. 78 baron Šokčević, v katerem služijo sami Hrvati. Madjarski list dolži sveda Hrvate, da so Madjare izvažali. Šele oboroženi vojaki so pretepajoče se tovariše razgnali in mnogi od njih so zapustili bojišče s krvavimi glavami. V Brodu se govori, da so se spili častniki obeh bataljонов in da je bil boj tako ljut, da je dal zapovednik Molinaryjevega polka trobiti alarm in z ostro nabiti puškami streljati mej vojake Šokčevićevega polka. Štirje vojaki hrvatskega bataljona so obležali mrtvi. „Magyar Hirlap“ priznava, da so govorice morda pretirane ter pravi, da se z vojaške strani varuje glede te dogodbje stroga tajnost, resnica pa je, da od tega dne iz Nevesinja ni prišla z vojaško pošto še nobena pošiljatev in da je bila „Boensche Post“ zaradi novice o tej stvari komf-kovana. „Obzor“ pravi, da je mnogo roditeljev, katerih sinovi služijo pri hrvatskem polku, vprašalo pri vojnem zapovedništvu, kaj je na stvari, da pa ni nihče dobil odgovora.

* (Potres.) Iz Kodanja se poroča: V Reykjaviku se je dne 8. t. m. primeril močan potres, kateri je napravil precej škode. Potresi v zadnjem mesecu so razrušili 153 poslopij popolnoma, mnogo drugih pa več ali manj poškodovanih.

* (Pretep v židovski sinagogi.) V Maku na Ogerskem je sinagoga. Minulo soboto po propovedi se je kakor navadno rabin priporočal svojemu občinstvu, naj bi mu izplačal saj del plače, katere že dolgo ni dobil. To pa ni ugajalo poslušalcem, mnogi so postali nemirni, kašljali in kihali ter počeli moliti na glas, samo da ne bi čuli rabinove prošnje. Nekateri so zahtevali miru, a naposled je nastal pretep. Gospe so hitele z galerije, da bi branile svoje sorodnike, oziroma, da tudi one posežejo v preživahno razpravo. In razprava je bila tako živahna, da je krvavelo mnogo nosov.

* (Turški dvorni fotograf.) je visok dostojanstvenik in je jako upliven mož, ker ima ozke zveze z merodajnimi krogi. Dosednji dvorni foto-

graf Abdulah bej je svojo službo opravljal celih 20 let. Predvčeršnjim so ga vrgli v ječo, ker se je izkazalo, da je bil vohun ruske vlade. Sultanov dvor je silno razburjen, ne zaradi tajnosti, katere je izdal Abdulah bej, nego ker se boji, da je Rasom izročil tudi — fotografije haremskih dam.

* (Nestanovitnost v ljubezni.) Advokat Novak v Clevelandu, rodом Avstrije, se je oženil l. 1880. z neko Nemko. Osem let je živel z njo srečno, potem pa se je spril in se dal ločiti od nje ter si izbral drugo ženo. Ta drugi zakon je trajal le štiri leta. V četrtem letu je Novaka prešinila novič ljubezen do prve žene. Dal se je od druge žene ločiti in se poročil zopet s prvo svojo ženo. Tretji zakon Novakov je trajal le 18 mesecev, po preteku teh mesecev se je nestanovitnež zopet ločil od svoje prve oziroma tretje žene in se pred nekaj tedni poročil s svojo drugo ženo!

* (Američanska.) Mister Brown je imal opraviti v neki hiši v Filadelfiji. Svoj dežnik je pustil v predsobju z lističem: „Ta dežnik ima lastnost „akrobata“, kateri zamore deliti udarce za 250 konjskih moči. Jaz se vrnem v treh minutah“. — Ko je zvršil svoj posel in se je vrnil naš mister, dežnika ni bilo nikjer. Našel pa je listek z napisom: „Ta listek je pustil brzohodec, ki v jedni uri igraje se preteče 20 milj. — Jaz se ne vrnem več“.

Barila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. dr. Anton Rogina v Novem mestu 3 krone, nabrane dne 20. t. m. v družbi kolesarjev pri Štamburju v Kandiji namestu brzojavke k Svetševi slavnosti. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v št. 16. in 17. naslednje vsebine: Nekaj tolažilnih in spodbudnih mislij učitelju tepinu; Basada o naši reorganizaciji; Fr. Orožan: Ustavoznanstvo; I. Ravnikar: Martin in Jera: S. N.: Vajša dekliška šola; dr. Ivan Borštnik: K šolski higijeni; Naši dopisi; Vestnik; Uradni razpisi učiteljskih služeb. — V št. 18. ima naslednje vsebine: Enin: Pozdrav braći Slovincem; Ob novem šolskem letu; I. Ravnikar: Martin in Jera; dr. Ivan Borštnik: K šolski higijeni; Naši dopisi; Vestnik; Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Brzjovke.

Celje 22. septembra. Kandidat za slovenjegraško skupino mest in trgov, notar Kačič v Šoštanju je svojo kandidaturo umaknil. Slovenci, dajte svoje glasove konservativcu Avgustu Gautherju v Slovenjem Gradci. — Volilni odbor.

Dunaj 22. septembra. „Fremdenblatt“ prijavlja velevažen oficijozen članek, v katerem naznanja, da namerava ministerski predsednik grof Badeni osnovati stranko, v kateri bi bili združeni vsi veleposestniki, in okoli katere naj bi se zbrali vsi za pozitivno delo uneti elementi, to da bi bila bodoča državnozborska večina.

Dunaj 22. septembra. „Neue Freie Presse“ prijavlja jako zanimivo poročilo o ostrem konfliktu, kateri je nastal v Gorici mej ministerskim predsednikom in voditeljem laških dež. poslancev dr. Pajerjem.

Praga 22. septembra. „Narodni Listy“ zahtevajo, naj se poslanec dr. Vašaty zaradi nedostojnih napadov na posl. Eima izključi iz mladočeške stranke.

Lvov 22. septembra. Bivši drž. poslanec, dvorni svetnik Czerkawski, unet prijatelj slovenskega šolstva, je tukaj umrl v starosti 74 let.

Berolin 22. septembra. „Vossische Zeitung“ se javlja iz Carigrada, da je bilo na sultanovo povelje v sredo in v četrtek vse pripravljeno, da se na dano znamenje začne splošno klanje Evropevc in da se predmestje Pera začne bombardirati. Sultan je izjavil, da se morajo pokončati vsi kristjani in razrušiti celo mesto, čim se tuje vojno brodovje prikaže v Dardanelah. Na gorah vrh Pere je nastavljenih 48 topov.

London 22. septembra. Listi javljajo, da je angleška vlada opustila misel, postopati s silo zoper sultana in sicer zaradi tega, ker Rusija ni pritrdila nje predlogu. Angleška neče orientalskega vprašanja neodvisno rešiti in čaka zdaj, kake predloge sprožijo evropske velesile glede uredbe turških razmer.

London 22. septembra. Uradna poročila javljajo iz Kahire, da so Mahdijevci zapustili Dongolo. V Dongolo poslane ladje so se vrnile v Stafir. Na povratku so zasačile in zavzele več Mahdijevih ladij.

Listnica uredništva.

Gospod Ivan Zupanec, nadučitelj v Starem trgu pri Poljanah: Potrjujemo, da niste spisali notice „klerikalne neslanosti“.

Zahvala.

Vsem č. gospem in gospodičinam, ki so blagovolile poslati slike za Svetčev album in darovati zneske za naravo istega, se tem potom prav srčno zahvaljujemo.

Tudi se lepo zahvaljujemo slikarici gospodičini Ivani Kobilca v Ljubljani, ki je v album napisala pomen daritve in to brezplačno.

Preostanek doneskov za album poslal se bo sl. družbi sv. Cirila in Metoda.

V Litiji, dne 21. septembra 1896.

Milivoja Vončina,

c. kr. sodn. uradnika soproga.

Kristina Demšar,
učiteljica.

Ljudmila Roblek,
not. činovnica.

Meteorologično poročilo.

Sept.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	734.6	9.1	sl. jvzh.	jasno	
22.	7. zjutraj	734.6	7.2	brezvetr.	megla	4.2
	2. popol.	733.8	9.3	sl. svzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 11.0°, za 3.1° pod normalom

Dunajska borza

dne 22. septembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld	55	kr.
Avstrijska zlata renta	123	gld	50	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld	20	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld	—	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld	20	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	953	gld	—	kr.
Kreditne delnice	568	gld	—	kr.
London vista	119	gld	80	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld	77 1/2	kr.
20 mark	11	gld	74	kr.
20 frankov	9	gld	53	kr.
Italijanski bankovci	44	gld	30	kr.
C. kr. cekini	5	gld	66	kr.

Dne 21. septembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	150	gld	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	gld	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	196	gld	50	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	gld	50	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	486	gld	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld	27 1/2	kr.

Vinskih sodov

prav dobro ohranjenih, merečih po 18 do 40 hektov, je do 500 hektov po primerni ceni, deloma v Ljubljani, deloma v Trebnjem na prodaj. — Več o tem pri Jos. Paulin-u v Ljubljani ali Al. Paulin-u v Trebnjem.

Nova hiša

z dobro obiskovano gostilno v Ljubljani

se proda iz proste roke. (3011-1)

Več poge upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

V Knežjem dvorcu

se prodaja vsakovrstna

opeka, železnina, okna, vrata itd.

Več se poizvé na lici mesta ali pa pri lastniku Valentinu Accetto, Trnovski pristan št. 14. (2773-20)

Lekarna Trnkoczy, Dunaj, V.

Doktorja pl. Trnkoczy-ja

balzam

(tinktura)

s poleg stoječo angeljevo varstveno znamko, ki je oblastveno varovana.

Moč in učinek tega starodavnega ljudskega zdravila sta znana. Kot želožna tinktura itd. razpušča slizo, čisti in vzbuja tek, krepi itd., kar priča v največ slučajih dobri uspeh. (2961-2)

1 steklenica 10 kr., 12 steklenic 1 gld., 6 ducatov franko po pošti samo 5 gld.

prodaja in razpošilja s prvo pošto na vse dele sveta

lekarna Trnkoczy v Ljubljani

poleg mestne hiše

kamor naj se izključno pošiljajo vsa poštna naročila.

Lekarna Trnkoczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-217)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 6 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Lince, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzova vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Gurk, Geneve, Pariz, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francova vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrhlu tega ob 5. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 6. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiž. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzeň, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyr, Pariza, Geneve, Gurk, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiž. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzeň, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Vrhlu tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, izurjen v trgovini mešanega blaga in železnine, želi svojo službo prenesti. — Naslov pové iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

2 hiši

s pripadajočimi (2984-4)

gospodarskimi poslopji, ledenico, kegljiščem, njivami, senožeti, poljskim orodjem i. t. d.

prodaja iz proste roke

Janez Terškan

v Zalogu, obč. Dev. M. v Polji

Novo o Auer-jevi luči.

(Znižane cene. — Auer-jevo štedilno gorilo. — Brezplačna pošiljatev. — Varstvene znamke.)

Usojamo se najudaneje naznaniti, da smo, gledé na veliko razširjenje, katero je našla Auer-jeva luč v poslednjih letih in da naredimo svoj razsvetljevalni sistem tudi širšim krogom pristopen, odločili

ceno Auer-jeve svetilke znižati.

Auer-jeva svetilka — gorilo, krena, žarnik in cilindar — velja odslej

štiri goldinarje, namestni žarnik 1 gld.

Za montiranje se računi do 10 svetilk po 30 kr., nad 10 svetilk pa po 20 kr. za vsako svetilko. Ob enem smo spravili v promet nov tip pod imenom

Auer-jevo štedilno gorilo.

Ko navadno metulasto gorilo pri 150 litrih plinove vporabe dá komaj za 15 sveč svetlobe, daje Auer-jevo štedilno gorilo pri plinovi vporabi okolu 50 litrov svetlobe za 30 sveč.

Z uporabo Auer-jevega štedilnega gorila se torej doseže skoro 70 odstotno prihranjenje plina.

Auer-jevo štedilno gorilo je pripravno ne samo za prostore, ki potrebujejo manj sijajno razsvetljenje, kakor n. pr. koridorje, stopnišča itd., nego tudi za sijajne razsvetljave z mnogoplemeniti lesenci. — Popolno Auer-jevo štedilno gorilo (gorilo, krena, žarnik in cilindar) velja, nevétevi montažo,

tri goldinarje, namestni žarnik k temu gorilu 80 kr.

Da preprečimo zameno svojih izdelkov z drugimi manj vrednimi izdelki in iz tega izviračo škodovanje p. n. občinstva, bodemo svoje pri n. a. trgovinski in obrtni komori registrirane

varstvene znamke

pri prodaji svojih izdelkov vporabljal. — Vsaki montirani žarnik bode odslej po okolu gorilne krone ovitem papirnem odrezku

kot pristen, s patentom varovan

Auer-jev žarnik

takoj se lahko spoznal.

V gorilni kroni (galeriji) so besede: „Gasglühlicht Patent dr. Auer v. Welsbach“ vtisnjene. Stekljeni cilindar je z varstveno znamko

Velespoštovanjem

Avstr. delniška družba za plinovo žarno luč,

Dunaj, IV., Schleifmühlgasse št. 4.

Zastop ima tukajšnja plinova tovarna.